

Erling Olsen: På mit partis vegne kan jeg anbefale lovforslaget, der kort fortalt går ud på at forlænge de grønne præmieobligationer yderligere 15 år.

Jeg ser, at ministeren har overvejet i forbindelse med lovforslaget at skride ind over for den uheldige brug af statens præmieobligationer på forskellig vis i forbindelse med belåning, men ikke fundet det hensigtsmæssigt i denne omgang. Alligevel vil jeg være glad for, om ministeren opmærksomt følger udviklingen på dette område med henblik på eventuel senere indskriden.

Clara Munck: Den konservative folketingsgruppe er også enig med økonomi- og budgetministeren i, at det vil være rimeligt og naturligt at forlænge dette statspræmieobligationslån.

Jeg har med en vis interesse set, at ministeren begrundet sit ønske med, at det er ønskeligt at fastholde den private opsparing, der er sket. Vi ville i den forbindelse være meget glade for, hvis ministeren på andre områder ville være opmærksom på de opsparingsforslag, vi ikke mindst i den konservative folketingsgruppe går ind for. Det er jo sådan her, at man egentlig ikke kan tale om opsparing for den enkelte; der er snarere tale om en slags spillepræmie. Man får ikke sine 50 kr. forrentet, og lånet er jo så viseligt optaget, at de, der køber obligationerne, faktisk kun deles om en rentebetaling på 3,5 pct. Disse penge bliver udloddet, og så kan man være heldig engang at vinde. Jeg indrømmer altså, det er meget gunstige vilkår for staten, fordi staten dels kun forrenter lånet med 3,5 pct., dels også får præmieafgiften, der jo beløber sig til et ret pænt beløb.

Hvor det derimod drejede sig om indeksopsparing, var det jo sparerne, den langsigtede foranstaltning kom til gode. Vi vil altså gerne medvirke til dette lovforslag, men vi vil meget stærkt opfordre ministeren til, når han nu er blevet opmærksom på nødvendigheden af opsparing, at vi på ny kommer til at drøfte andre opsparingsforslag, som vi også gerne vil være med til at fremme i den konservative folketingsgruppe.

Ligesom hr. Erling Olsen har vi også noteret os, at ministeren er opmærksom på eventuelle mindre heldige virkninger af, at obligationerne kan omsættes, men her er vi

enige med ministeren i, at der ikke på den foreliggende baggrund er grundlag for at træffe foranstaltninger i øjeblikket.

Damsgaard: I de forgangne måneder af 1972 er 2 præmieobligationslån blevet udbetalt, idet de ikke er søgt fornyet. I forslaget, som vi behandler her, foreslås et andet præmieobligationslån, lånet af 1958, som bliver kaldt „de grønne obligationer“, på 100 mill. kr., fornyet for en 15-årig periode. Opsparing er godt og nødvendigt, og spillelysten og gevinstchancen for de få gør, at de mange affinder sig med, at staten har lånet til 3,5 pct. i årlig rente. Det er ingen høj forrentning af et privat lån, men det er jo lodtrækningschancen, der lokker, og jeg har virkelig hørt om nogen, der har vundet. Vil man ikke spille med mere, ja, så kan man nu eller rettere den 1. december 1973 få sine obligationer indfriet.

Den sidste halvdel af den højtærede økonomiministers fremsættelsestale har jeg også læst og kan være enig i. Jeg kan på venstres vegne anbefale lovforslaget.

Gunnar Jensen: Jeg skal på det radikale venstres vegne sige, at da vi er enige i det, der er fremført i fremsættelsen og i bemærkningerne til lovforslaget, vil vi anbefale lovforslagets vedtagelse.

Henning Philipsen: Vi vil naturligvis deltage i en velvillig udvalgsbehandling.

Men jeg vil gerne gøre et par bemærkninger i øvrigt vedrørende disse statspræmieobligationslån. Jeg har bemærket ved adskillige samtaler med folk på arbejdspladserne, at der ligesom er kommet en reaktion. Man siger, at der igennem disse statspræmieobligationslån og andre lotterier ligesom sker en nedvurdering af det, man kan kalde en ærlig arbejdsindkomst. Folk siger — og jeg synes selv, det er en naturlig reaktion — her bliver man beskattet til sidste hvid af sin indkomst, men hvis man har råd til at købe statspræmieobligationer — hvilket i sig selv kan være særdeles fornuftigt — og er så heldig, at en gevinst bliver trukket ud, ja, så er den ikke beskattet i nær samme omfang, som når der er tale om en hæderlig arbejdsindkomst. Jeg synes, det er en overvejelse, som vi i hvert fald bør tage med i det udvalgsarbejde, som jo må komme, og jeg vil gerne